

Posudek diplomové práce

Bc. Veroniky Frkové: Prvky hororu ve vybraných titulech světové autorské pohádky

Autorka v předložené práci s pilností a přehledností konspektovala odborné práce o literatuře pro děti a mládež a o pohádce zvláště a tomuto „úvodu“ k tématu práce „Prvky hororu ve vybraných titulech světové autorské pohádky“ věnovala třicet stran, tedy celou polovinu práce. Interpretaci prvků hororu pak sleduje ve vybraných pohádkách Hanse Christiana Andersona, Roalda Dahla a Niela Gaiamana. Vysvětluje podstatu i smysl hororu v literatuře pro děti a mládež a upozorňuje na specifiku v porovnání s tímto žánrem v tvorbě pro dospělé. Pokud jde o pohádku v době národního obrození, bylo by vhodné nezmiňovat se až o Jakubu Malém, Karlu Jaromíru Erbenovi a Boženě Němcové, protože už Václav Matěj Kramerius vydával a upravoval pohádky (Arabské pohádky, Básně o čarodějnicích, Rýbrcoul na Krkonošských horách). Po roce 1800 a 1801 (po zákazu vydávání rytířských, loupežnických a strašidelných povídek) se orientoval na vydávání svých prací.

Hans Christian Andersen byl uznávaným a váženým autorem, ale jeho vrstevníci jím začali pohrdat, když přešel k psaní pohádek, které se chápaly jako braková literatura.

Horor v současné literatuře se často chápe také jako součást brakové literatury. Bylo by vhodné zdůraznit, co a proč z brakové literatury se včleňuje do náročné literatury pro dospělé i pro děti. Děti čtou raději jemnější pohádky Boženy Němcové než drsnější pohádky Karla Jaromíra Erbena. V tvorbě pro děti se dlouho zdůrazňoval požadavek účasti harmonického světa. Mělo by se dokumentovat, čím se rozšiřuje dětský citový a poznávací obzor žánrem hororu, případně tak obhajovat a obhájit horor, jako se dříve hájila a uhájila pohádka. Na takové otázky by bylo vhodné v diplomové práci hledat odpověď.

Interpretační část práce se často omezuje na poznámky k převyprávěnému ději.

Musím však dodat, že celkově hodnotím práci pozitivně, je užitečným zamyšlením nad zadaným úkolem, je napsána obratně i stylisticky, je čistá jazykově. Jen jednu věc musím kriticky připomenout: autorka ráda užívá cizí slova, která i v terminologii komolí do nepřesných nebo nesmyslných podob (recipient – receptor, str. 7; genetický – genologický, str. 7). V takovém případě bude užitečnější, když bude operovat českými výrazy, protože, jak se zdá, češtinu ovládá dobře.

Práci jako úspěšnou doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: výborně

V Plzni dne 10. května 2014

Doc. PhDr. Bohumil Jirásek, CSc.